

Koninklijke Luchtmacht

Uit & Thuis *front*

Uitgave van het Commando Luchtstrijdkrachten
Nummer 178

Inhoud

Van de Detachementscommandant	3
Midterm en Medevac	6
Hobby's in het uitzendgebied...	8
Aftellen?	10
Foto impressie Kerstbezoek	12
Richting de helft	14
Duizendpoot	18
Baltic Air Policing van start	20

Colofon

Deze digitale uitgave van het Uit&Thuisfront magazine wordt samengesteld door Sectie Communicatie CLSK, samen met uitgezonden militairen en hun thuisfront. De redactie heeft het recht om artikelen te weigeren, te redigeren en/of in te korten.

De artikelen in dit magazine zijn volledig voor rekening van de auteurs. Overname van (delen van) artikelen en foto's uit dit blad is alleen toegestaan met toestemming van de redactie en met bronvermelding.

Van de Detachementscommandant

Beste mensen van ons thuisfront,

“Wat gaat de tijd toch snel”, is een veel gehoorde opmerking op Camp Castor. De weken lijken wel voorbij te vliegen. Soms is dat ook letterlijk het geval in ons helidet. Ons operationele werk kenmerkt zich vaak door rennen en stilstaan. Ook tijdens de minder drukke periodes proberen wij ons prima te vermaken...

Vrije tijd

Iedereen ontplooit activiteiten voor het geheel. Na een aantal weken op Camp Castor zoeken collega's een manier om hun vrije tijd in te vullen. Naast de dagelijkse werkzaamheden zie je dat er gezocht wordt naar manieren om het leven op Camp Castor zo aangenaam mogelijk in te vullen. Voor de een is dat in de vorm van een spelletje in de bar, voor de ander is het een dagelijks bezoek aan de Gym of het wekelijks potje beachvolley bij de logistiek. Ook de

bezienningsdienst is erg populair bij veel collegae. Een keer in de week op zondag een uurtje niet bezig zijn met het uitvoeren van opdrachten, gewoon even niet moeten maar aandacht voor jezelf, je familie en vrienden.

Naarmate de uitzending vordert groeit de behoefte om even een momentje voor jezelf in te ruimen. Ondanks het feit dat “low ops” voor het Helidet niet bestaat zoekt eenieder toch naar het zondaggevoel waarin alles net even een beetje trager mag gaan.

De balans tussen werk en ontspanning is van groot belang. Juist de aandacht voor elkaar en manieren vinden om af en toe niet werkgerelateerd samen te werken is binnen ons detachement eerder regel dan uitzondering. Al twee weken na aanvang van de missie zag de Helikopter Activiteiten Commissie (HAC) het levenslicht. Diverse mensen in ons helidet leveren een bijdrage aan de gezelligheid en ze hebben al meerdere activiteiten ontplooid. Ik zal kort een beeld schetsen van de activiteiten die we zelf georganiseerd hebben.

Elfde van de elfde

Helidet Elf moet natuurlijk een feest organiseren op de elfde van de elfde. In Zuid-Nederland komen de carnavalspakken weer uit de mottenballen, de leidingen van de tap worden doorgespoeld en prins carnaval wordt gekozen. Alleen niet iedereen associeert deze datum met carnaval, dus hebben wij een karaokeavond georganiseerd. Onder het genot van een alcoholvrij biertje werden er spetterende optredens verzorgd door Mireille en Dominique van de logistiek.

Vocaal geweld kwam echter uit de hoek van de doorgunners en de technische dienst. In de beslissende finale moest Flip het onderspit delven tegen Bakkertje. Het publiek koos hem als onbetwiste winnaar en de eerste prijs was een dag doorbrengen met de commandant.

Midterm feest

Bij de krijgsmacht hebben we vele tradities. De midterm is precies op de helft van onze uitzending en dan zagen we een balk door. De traditie schrijft voor dat de jongste en oudste van het detachement de balk doorzagen. Rondom deze traditie organiseren we dan ook een sportmiddag en een feest. De aanloop na het midtermfeest was al een feest op zich. Gesteund door brandweer, CIS, logistiek en de collegae van het JSD heeft ons detachement alles op alles gezet deze dag tot een succes te maken. Het ochtendprogramma stond in het teken van saamhorigheid. Verschillende teams streden tegen elkaar tijdens diverse Oudhollandse sporten, zoals touwtrekken, spijkerbroek hangen, zaklopen en het welbekende eitje knippen met een hydraulische pomp. In de pauze serveerden onze eigen mensen oer-Hollandse broodjes kroket met mosterd. Na een rustige middag ging 's avonds het dak er af tijdens ons midtermfeest. Buiten bij de brandweer stond de

alcoholvrije cocktailbar en werd het geheel opgesierd met 'breaklights' en brandende vuurtonnen. Samen met de passende muziek zorgde dit voor een uitstekende ambiance. Het eten was deze avond ook erg speciaal, broodjes shoarma (met shoarmakruiden uit Nederland) en verse frietjes. Na de prijsuitreiking van de sportdag, gingen we over tot het hoogtepunt van de avond, de midtermbalk. Het duurde ongeveer 20 minuten voordat de enorme balk was doorgezaagd. Na luid applaus mochten we officieel gaan aftellen naar het einde van onze uitzending. Kortom, een zeer geslaagde dag!

Sinterklaas

Met een kleine schets in de hand, héél veel hout en het nodige enthousiasme is projectleider Phillip samen met zijn collegae van TD 298 flink aan het timmeren en schilderen. Gesteund door de logistiek, het ISD en de creatieve tips van helidet collegae wordt er alles aan gedaan om het vervoersmiddel van Sint en zijn Pieten op

tijd te realiseren. CIS collegae Bart en Jermaine installeerden een geluidsinstallatie op de boot. Na avonden werk mag het resultaat er zijn, een mooie Sinterklaas boot compleet met versterker, speakers en een microfoon. Talenten worden maximaal benut. Collegae met ruimtelijk inzicht vertaalden de schets van Phillip naar een heus prefab concept. De planning, uitvoering, inzet van mensen, middelen, materieel en methoden vullen we op een uitermate efficiënte manier in. Talentmanagement zit blijkbaar in de genen van het samengestelde team. Ook de Contingent Commandant, collegae van de instandhoudingdienst (ISD), vliegtuig uitrustings techniek (VUT), communicatie en informatiesystemen (CIS), vliegtuigplaatwerk (PLW) en de metaalbewerking (MET) dragen hun steentje bij om er een speciale dag van te maken. Met ongekend enthousiasme gaat onze gedreven VUT collega Mark aan de slag om de outfit voor sinterklaas op een originele manier vorm te geven. Na een aantal uurtjes zwoegen achter de naaimachine is het zover, de desertSint is een feit. Gewapend met zijn staf, pieten en de Sinterklaasboot trekt Sinterklaas over Kamp Castor. Hij gaat langs alle

eenheden, zodat hij zijn anekdotes met de mensen kan delen. Ook bij het afscheid van het JSD (joint support det) zorgt Sinterklaas voor de nodige sfeer. Kortom, een groot succes!

Het ontplooiën van activiteiten is geen doel maar een middel om disciplines samen te laten smelten, netwerken te onderhouden en vooral om te ontspannen. Een stukje ontspanning is nodig voor het moreel van de groep zodat iedereen op zijn/haar eigen manier weer energie opdoet. Ondanks deze mooie evenementen zorgen onze mannen en vrouwen ervoor dat de operaties gewoon door kunnen gaan.

We zijn tenslotte hier voor 1 taak en dat is het leveren van helikoptercapaciteit.

Met vriendelijke groet,

LtKol Niels van den Berg
S1 Lisanne
DSM Alex

Midterm en Medevac

In diepe slaap verzonken klinkt er plots een mededeling die niet in mijn droom past; “Yara, Medevac”.

Ik kijk op mijn klok en zie dat het de dag van de Midterm is: 00.40 uur op woensdag 23 november.

Nou werd er vooraf al geroepen dat de eerste Medevac pas op de Midterm zou zijn, maar zo letterlijk had ik ook weer niet verwacht. Maar, daar denken we later wel over na. Nu eerst mijn hoofd onder een kraan steken om wakker te worden. Na het ‘verfrissende’ lauwe water ben ik een stuk helderder. Ik moet nu echt gaan opschieten, want ik moet naar de kist.

Duidelijk wordt dat dit de reden is waarom we in dit gebied zijn, waar we al die tijd voor hebben getraind. Het hele team werkt als een goed geoliede machine. De technische dienst sleept de kist naar buiten, de crew gaat erin, laatste checks worden gedaan en binnen no-time zitten we in de lucht.

Onderweg naar de patiënt treffen de verpleegkundige en ik onze laatste voorbereidingen. We controleren de apparaten, maken medicijnen klaar en trekken uiteindelijk onze rubberen handschoenen aan. Om zodra we landen snel richting de patiënt te gaan, een korte overdracht van de dokter ter plaatse te krijgen en snel weer met de patiënt de helikopter in te gaan. Nu begint onze taak pas echt.

Met alle beperkingen van het werken in een helikopter is het best lastig om een patiënt goed te behandelen. Het is praktisch donker in de kist, we hebben alleen wat lampjes op onze helm zitten. Daarnaast kunnen we de patiënt niet

verstaan door al het geluid en is onze werkruimte wat beperkt. Alhoewel het nu nog reuze meeviel met maar 1 patiënt.

Na 20 minuten hard bezig zijn met de patiënt, leveren we hem af aan de ambulance die al klaar staat. Ik rij nog mee naar het Chinese ziekenhuis om de patiënt goed in de gaten te houden en een goede overdracht te geven. Uiteindelijk sta ik om half 4 weer bij de rest van de crew. Enthousiast, en mogelijk wat te snel pratend, vertel ik de crew dat de patiënt nog leeft en stabiel is. Hij zal misschien wel raar opkijken als hij wakker wordt, met allemaal Chinezen om zich heen.

Na een korte debrief van de belangrijkste punten, gaan we weer richting bed om nog lekker even te slapen voor de sportdag begint. Maar zo werkt dat natuurlijk niet. Met de adrenaline nog gierend door mijn lijf lig ik wel in bed, maar slapen, dat zit er niet in. Ach ja zoals mijn moeder

(en die van vele anderen blijkbaar) altijd zegt; “Al slaap je niet, je rust toch uit in je bed”. Desondanks voel ik me toch best gebroken als ik om 9 uur mijn bed uitkruip. Maar een korte douche en een kopje koffie doen wonderen.

Dat is maar goed ook, want niet veel later mag ik alweer aan de bak op de sportdag. Want het is de Midterm; we zijn op de helft van onze periode hier. En dat moet natuurlijk gevierd worden. Overdag met een super geslaagde sportdag met allemaal oer-Hollandse spellen. En 's avonds met een gezellig feest en natuurlijk het traditionele doorzagen van de midtermbalk.

Woensdagavond lig ik met een zeer voldaan gevoel in bed. We zijn op de helft van de uitzending en hebben eindelijk kunnen doen waar we hier voor zijn. Want hoe cru sommige mensen het ook vinden klinken; ik wil graag die Medevacs doen. Niet omdat ik graag wil dat er gewonden vallen, maar omdat er hier nou eenmaal gewonden vallen en ik ze wil helpen. En met mij ons hele team. Wij staan paraat om slachtoffers te helpen. Dat hebben we de afgelopen 7 weken gedaan en zullen we de komende 7 weken blijven doen.

Yara, helidet 11

Hobby's in het uitzendgebied...

Op uitzending gaan betekent doorgaans dat je voor een langere tijd van huis en haard bent dan als je op oefening gaat. Waar oefeningen veelal niet langer duren dan 3 weken duurt een uitzending over het algemeen 3 maanden of langer.

Tijdens een uitzending leer je je collega's kennen zoals ze meestal nog niet hebt meegemaakt. Zo worden talenten zichtbaar die anderen nog niet eerder gezien hebben.

Zo blijkt dat onze 'stokoudste' Wolther in de leer is geweest bij Uri Geller. Wekenlang heeft hij bij Uri Geller de cursus verbuigen van koffielepeltjes gevolgd. Niemand heeft dat ooit geweten, maar hij wilde het geleerde nu in de praktijk brengen. Alleen één probleempje; ze hebben hier alleen plastic roerstaafjes! Geen metalen koffielepeltjes. Maar er was wel een aluminium steel. Voor Wolther is niets te gek en dus ging hij aan de slag. En zie hier het resultaat. Het is gelukt. Nog iets meer oefenen en dan buig je hem helemaal om.

Onze Peter heeft ook verborgen talenten. Breien! Voor iedereen was het bekend dat het altijd warm is in de woestijn en dus had Peter ook niet zijn breigarnituur meegenomen op uitzending. Maar de nachten blijken toch wel fris te zijn en daarom heeft zijn thuisfront dan toch maar de brei-uitrusting opgestuurd zodat er lekker warme sokken gebreid kunnen worden. Sinds kort heeft Peter dan ook zeker geen koude voeten meer in bed. Tijdens de koffiepauze blijft Peter lekker doorbreien. Waar anderen een bakje koffie drinken breit hij er lustig op los. Alleen blijkt Peter geen beschikking over de breipennen te hebben en heeft hij een handig hulpmiddelje ontwikkeld die de breipennen vervangt.

Een ring met daarop pennen waar je de breigaren simpelweg omheen moet draaien en als je rond gegaan bent steek je de garen met een pen van de pennen af. Makkelijk toch? Peter gaat er soms helemaal in op. Mochten er mensen zijn die ook last van koude voeten hebben....

In ons cluppie hebben we ook Mark die erg actief aan het werk kan zijn met glasvezelkabels en netwerkkabels. Mark is niet iemand die stil kan zitten. Als het werk het toelaat blijkt Mark erg creatief te zijn. Zo heeft hij een gedenkplaat geschilderd als aandenken aan ons detachement voor de CIS-Hall of fame. Maar behalve schilderen kan hij ook graveren. Hij kan tekeningen op hout transformeren in mooie gravures. Zo moest er op ons gerenoveerde dakterras een mooie grote tafel komen. En een kale tafel....is een kale tafel. Daar moest wat mee gedaan worden.

Een andere creatieve collega, Ricardo, had een mooie tekening gemaakt die Mark wel wilde gebruiken om op de nog kale tafel aan te brengen. Eerst werd bedacht de tekening op de tafel te schilderen. Uiteindelijk werd besloten om de tekening te graveren in de nieuwe tafel. En dus werd de tekening eerst op de tafel aangebracht en later met behulp van de 'dremel' uitgefreesd. En het resultaat mag er zijn, toch?

Aftellen?

En toen brak december aan. Vooraf gezien zou dat een rustige maand worden voor FSE Mirage. Geen vluchten of VPD-operaties gepland iniedergeval. Daar zag ik persoonlijk wel een beetje tegenop. Maar gelukkig hebben we ons weer goed bezig kunnen houden.

Eind november arriveerde weer een team VPD mariniers. Ook al zaten ze hier weer ongeveer drie lange weken, ze hebben zich prima vermaakt en in afwachting van het koopvaardijchip waarop ze geplaatst zouden worden, is het op kamp Mirage beter en meer ontspannen toeven dan in een onpersoonlijk hotel in het drukke, toeristische Dubai.

Net als bij onze Transfer of Authority in september hebben we deze mannen wederom ingezet als “bloem-

bak” tijdens de viering van het 35-jarige dienstverband van de AOOLDGB Frans, mijn zic. Als zijn commandant had ik namelijk de eer hem te verrassen met een toespraak en een aandenken, hoewel de formele toekenning pas na de uitzending zal plaatsvinden. Frans was zeer verrast en zichtbaar blij met de aandacht die dit heugelijke feit op de uitzendinglocatie kreeg.

In november tot diep in december wisten onze coalitiepartners ons te vinden als het ging om legering. Bij de Italianen noopten problemen met hun C-130's tot een verzoek om legering van een behoorlijk aantal paxen. Ook de US army, navy en de UK verzochten om de haverklap of wij bereid waren hun mensen tijdelijk onderdak te bieden, omdat vluchten geannuleerd werden of vliegtuigen kapot gingen. Alleen de Kiwi's hebben we een keer moeten teleurstellen. In totaal hebben wij tot nu toe 170 paxen van onze coalitiepartners gehuisvest. Mooi om op deze manier iets terug te kunnen doen voor onze partners.

Het eindejaarsbezoek namens de Commandant Luchtsrijdkrachten bestond uit Kolonel Elanor Boekholt-O'Sullivan, Commandant vliegbasis Eindhoven en Dominee Anne, Hoofd Geestelijke Vorming van de Koninklijke Luchtmacht. Zij werden vergezeld door Majoor Berend, commandant 931 squadron. Na het bezoek aan Mirage reisde het gezelschap verder in het Midden-Oosten, waar een deel van het FP personeel van de C-931 op uitzending is. Ondanks dat het een fliitsbezoek was (dezelfde avond vertrok het gezelschap alweer), werd het zeer gewaardeerd door het detachement. Ook de kleine intieme

kerstviering door de dominee werd als zeer welkom ervaren. Geen van allen zijn we religieus, maar een moment van bezinning kan nooit kwaad.

Op eerste kerstdag heeft 75% van het detachement deelgenomen aan de '5k obstacle run' georganiseerd door de US Army. Vijf kilometer in toch al zo'n dertig graden, in het rulle woestijnzand, met om de haverklap opdrachten die steeds zwaarder werden gaan niet in de koude kleren zitten.

Maar de kerstlunch bij de Amerikanen, BBQ (hamburger en hotdogs e.d.), maakten veel goed. Op tweede kerstdag hebben we onszelf getraakteerd op een etentje in de stad. Indien de dienst het toelaat is het mogelijk om af en toe eens in de stad Dubai te kijken. Hoewel we hier niet als toerist zijn, hebben we deze mogelijkheid toch aangegrepen. Vandaar tweede kerstdag in Dubai. Toch net even anders dan de 'hap' in de Australische DFAC. Hoewel we daarover absoluut niet te klagen hebben.

Vanaf nu is het aftellen. Over twee weken komen onze aflossers al en over drie weken vliegen we hier weer vandaan. Wat is het ongelooflijk snel gegaan! We zijn al druk bezig met alle laatste zaken die we nog wilden afmaken. Ik ben al bezig met de eindevaluatie en we bereiden ons al voor op de Handover Takeover (HOTO). In de HOTO week kunnen we echter nog twee C-130 vluchten verwachten en vindt er ook nog een crash exercise plaats. De laatste loodjes wegen dus nog even door, maar het is zeker niet met lood in de schoenen. Aftellen is dus misschien niet het juiste woord.

Richting de helft

Een stuk voor in de uit en thuis dat is altijd een mooi iets, maar ook vaak een lastige opgave. De DSM Wil heeft in het eerste stuk vanuit hier al redelijk wat gras voor onze voeten weggemaaid.

Uiteindelijk hebben we voor deze editie maar besloten om met z'n drieën een klein stukje over de feestdagen te schrijven en onze werkzaamheden kort toe te lichten. We, dit zijn de Caretaker, de Luitenant van de Force Protection en ik als Senior National Representative (SNR) / Detachementscommandant (Detco).

Voor mij is dit een uitdagende functie in een internationale omgeving, natuurlijk samen met onze Belgische detachementsgenoten, maar ook met onze coalitiepartners hier en op andere velden. We zijn hier met een beperkt aantal Nederlandse mensen om een groot deel van de Force Protection taak voor het BE-NLD Detachement op ons te nemen. Onze taak is voornamelijk het bewaken en beveiligen van onze gebieden, materieel en mensen. Andere FP-taken worden door coalitiegenoten opgepakt of zijn hier in deze omgeving niet benodigd. In eerdere uitzendingen bleef het daar, naast de personeelszorg voor de mensen, bij voor mij.

Nu is dat echter niet het geval. Zoals ik al heb geschreven, zijn we met een klein aantal mensen maar alles waar normaal extra functionarissen voor mee gaan doen we nu zelf of samen met de Belgen. Dit betekent voor mij veel extra werk dat normaal door een personeelsfunctionaris gedaan wordt en ik ben voornamelijk bezig om de contactpersonen in Nederland op de hoogte te houden van alles wat hier gebeurt d.m.v. rapportages en de nodige telefoontjes per dag.

Al het andere wat normaal in een detachement gebeurt, van activiteiten voor ontspanning tot het

terugsturen van materiaal na de missie, pakken we hier samen op met de DSM en de Caretaker.

Uiteindelijk zorgt dit voor mooie drukke dagen en afwisselend werk, dus klagen doen we zeker niet. Thuis draait alles ook goed en dat is ook heel erg belangrijk, niet alleen voor mij maar voor alle uitgezonden militairen. De aandacht vanuit Nederland tijdens de feestdagen was ook super. Zoveel cadeaus en bezoeken hebben we zelden gehad tijdens mijn vorige uitzendingen. Bedankt daarvoor!

De feestdagen waren apart maar buiten het gemis van thuis waren ze eigenlijk best leuk. De kerst is gevierd met een heerlijke maaltijd op de 23ste en een korte dienst. Oud en nieuw is gevierd d.m.v. een 5 kilometer run in de nacht tot aan de top van de enige 'berg' die we hier hebben. Rond 12 uur werd er verzameld rond wat vuurtonnen en hebben we met de mensen die niet op dienst waren afgeteld naar 2017. Na 12 uur zijn er oliebollen en verschillende heerlijke hapjes rondgebracht op de posten en ontstonden op alle locaties vreugdevuren (je moet wat zonder vuurwerk).

We zitten vandaag precies op de helft en hebben net de nieuwe Belgische collega's zien binnenkomen. Dus vanavond zagen we onze midtermbalk door en helpen we de rest van de week de nieuwe collega's hun weg te vinden. Langzaam beginnen we zelf met aftellen. Thuisfront en collega's in Nederland, bedankt en tot over twee keer de helft.

SNR Kapitein Michel

Pas sinds een paar jaar ben ik werkzaam bij de Koninklijke Luchtmacht. Na goed een jaar helemaal klaar te zijn met mijn opleiding, zit ik nu redelijk onverwachts in het Midden-Oosten. Als vluchtcommandant van een OGRV-vlucht ben ik belast met het bewaken en beveiligen van al het personeel en materieel.

Van origine ben ik geplaatst op vliegbasis Volkel bij de bewaking. Door het uitvallen van de oorspronkelijke luitenant van deze vlucht, ontstond er een plek die gevuld moest worden voor de uitzending. Zodra ik hiervan hoorde, meldde ik me vrijwillig aan om deze plek op te vullen. En zo gezegd, zo gedaan. Na een kort opwerktraject en kennis gemaakt te hebben gemaakt met iedereen, zit ik nu al ongeveer 2 maanden hier. Deze missie is er een van internationale samenwerking. Het grootste deel van het detachement bestaat uit Belgische militairen en ook de F-16's zijn op het moment van de Belgen. De Nederlanders zitten hier om hen te ondersteunen met de Force Protection. De Nederlandse gelederen zijn ook weer gemixt. We hebben naast Luchtmachters van Gilze-Rijen, Volkel en Breda ook nog collega's van de Landmacht uit Oirschot bij ons. Een aparte mix op het eerste oog misschien... maar iedereen respecteert elkaar en vormt ondertussen een mooi geheel!

Een uitdagende maar zeker ook mooie functie! Voor een beginnend officier heb je basiskennis gekregen over het werk in je opleiding. Maar het werk is net zoals autorijden, je leert het pas als je je rijbewijs eenmaal hebt en alleen achter het stuur zit. Gelukkig zitten we hier met een gemotiveerde club. De onderofficieren dragen een flinke rugzak aan ervaring met zich mee, waar ik uit kan putten en van kan leren

wanneer het nodig is. Ze zeggen niet voor niets; een uitzending draai je met elkaar!

Mijn werk als vluchtcommandant is geen 9 tot 5 baan maar eerder 24/7. Ik ben verantwoordelijk voor het peloton, de bewaking, het schrijven en up to date houden van de plannen, vergaderingen bijwonen, afspraken maken met coalitiepartners en het coördineren van de beveiliging met Host Nation. Overdag dus veel op kantoor, maar waar het kan ook zeker op de posten. Iedereen heeft een andere achtergrond, een ander verhaal en andere ervaringen. Weten wat er leeft onder de jongens en een bak koffie met ze drinken is wat het werk mooi maakt. Dat iedereen hier samen komt voor een gemeenschappelijk doel, de taak uitstekend uitvoert en ook nog plezier heeft in het werk is de kers op de figuurlijke taart!

Ondertussen zitten we bijna op de helft en kan het aftellen beginnen! Elke dag is weer anders en draagt nieuwe uitdagingen met zich mee. Kortom een mooie en goede ervaring waar ik de rest van mijn carrière aan terug zal denken.

Tweede luitenant Robbert

Tussen al deze FP mensen en bewakingstaken zwerft ook nog een verdwaalde GU'er rond. Afkomstig van de vliegbasis Volkel en geplaatst in het FPME Detachement met als taak Caretaker.

Het is een functie die is gecreëerd omdat we hier samen met de Belgen opereren en er niet net zoals bij de 'normale' ATF missies een complete club mensen is waarin elk dienstvak vertegenwoordigd is.

Omdat er hier nog wel het nodige materiaal van de Nederlanders aanwezig is en gebruikt wordt, is er iemand nodig om dat een beetje te monitoren en de nodige dingen te regelen.

In grote lijnen is mijn taak dus toezien op het (juiste) gebruik en onderhoud van de materialen die hier zijn achtergebleven van de Nederlanders en nu gebruikt worden door de Belgen. Ook de bestellingen/aanvragen en het transport ervan gaat via de Caretaker, ik dus. Al met al een mooi druk baantje hier met de nodige uitdagingen.

Hoewel ik vooral veel met de Belgische collega's bezig ben en daar de boel mee probeer te regelen, voel ik me goed thuis tussen het Nederlandse FP detachement.

Zoals al eerder door mijn collega's beschreven is het een mooie club waarin een goed sfeertje aanwezig is en waar ik ook mooi in mee kan draaien.

Inmiddels zijn we al aardig richting de helft aan het gaan en op dit moment zijn de Belgische collega's bezig met hun HOTO, de Vlaamse gasten worden afgelost door hun Waalse collega's.

Hierdoor zullen er weer nieuwe uitdagingen gaan komen en kunnen we ons Frans weer wat bijschaven. Het Oui en Non hebben we al aardig onder de knie, nu de rest nog.

Alles bij elkaar is het in ieder geval een prima uitzending met de nodige uitdagingen.

Take Care,

Hein

Duizendpoot

Normaal gesproken ben ik Plaatsvervangend Vluchtcommandant van OGRV Vlucht 3.

Maar voor deze uitzending aangewezen in de functie van Detachements sergeant-majoor,

een functie die ik eerder heb vervuld in Tarin Kowt, Afghanistan. Maar alsof 1 functie nog

niet voldoende is, heeft men ook de functie van kassier en Militaire Post medewerker

We hebben een drukke periode achter de rug waarbij de mannen en vrouwen en niet te vergeten de bewakingshonden, hun vleugels en veren hebben geschud en hun

ritme hebben gevonden. Ook onze collega's van de landmacht hebben hun plek binnen de OGRV gevonden. De samenwerking verloopt prettig en alleen de kleur van

de baret en emblemen geven de verschillen aan. Er wordt door de mannen van de Genie druk gebouwd en verbeterd om onze posten winterklaar te krijgen. De mannen en vrouw van de hondensectie zijn druk aan het oefenen met de honden. Ook onderhouden ze goede contacten met de USAF Force Protection hondensectie en

wisselen daarbij kennis uit over hun werkwijzen en trainingen.

De lokale koks en hun medewerkers doen hun uiterste best om ons culinair te verwennen. Gelukkig kunnen we dat eraf sporten in de gym of met tafeltennis in de Lucky 7 (welfare). Ook kan men T-shirts verdienen door 100km (Nederlands shirt) of 250 mile (USA shirt) hard te lopen. Maar de eerste 100km is reeds gelopen door onze Kpl Mark. Ook zijn er sportactiviteiten bij USAF waarbij speciale T-shirts te verdienen zijn. Uiteraard hadden we de gebruikelijke vieringen van enkele verjaardagen, die we vieren met een lekkere taart met een mooie afbeelding over de jarige. Zeker als je je eigen 40ste verjaardag op uitzending mag vieren, dan zorgen de jongens er wel voor dat deze dag evengoed onvergetelijk word.

Ook de samenwerking met onze zuiderburen verloopt goed en samen vormen we een mooi detachement waarbij de Belgen moppen over en weer gaan. Uiteraard zijn er verschillen, dat is menselijk.

Samen met het welfare team worden leuke activiteiten ontplooid om iedere wat te kunnen bieden. Omdat het overgrote deel van het gehele detachement in ploegen-dienst werkt, lukt het niet altijd om voor iedereen iets te kunnen bieden.

Ook het speciale bezoek van HRM Koning Albert van België was bijzonder om te benoemen.

Binnenkort heeft het Belgische detachement haar Mid-term. Met kort daarna de verjaardag van de Sint en de feestdagen kijken we, als NLD detachement uit naar het nieuwe jaar waar wij onze Mid-term gaan vieren.

Het weer is van zonnig en warm naar zonnig en fris. Met name s' nachts wordt het koud.

Daarbij is warme kleding of een goed werkende houtkachel op de posten welkom.

Maar om het positief af te sluiten, het heeft op een dag (27 oktober) na, nog steeds niet geregend.

Detachements Sergeant-majoor Wil

Baltic Air Policing van start

Na een lange periode van missies in Afghanistan en recent de bijdrage aan Operatie Inherent Resolve in het Midden-Oosten is het tijd voor een nieuwe missie voor de Koninklijke Luchtmacht; de Baltic Air Policing missie.

De komende vier maanden opereren we vanaf een basis nabij de Litouwse stad Siauliai. Voor de luchtmacht overigens geen onbekende plek, want ook in 2005 heeft de luchtmacht vanaf deze locatie een bijdrage geleverd aan deze NAVO vredesmissie. Mocht u als thuisfront zich afvragen waarom dit nodig is? De Baltische Staten beschikken zelf niet over de juiste middelen om het luchtruim te bewaken. Als NAVO partner nemen wij daarom bij toerbeurt deze taak waar. Na aankomst is er enorm hard gewerkt waardoor we met succes op 5 januari het commando van onze Franse collega's hebben overgenomen; een knappe prestatie van het gehele detachement! Zeker als dit onder winterse omstandigheden met sneeuwval en temperaturen van zelfs -20 graden celsius moet gebeuren. Als Detachements Commandant ben ik trots op de prestaties van het detachement en kijk ik uit naar een professionele inzet voor de uitvoering van onze Air Policing taak in Litouwen.

*Detachementscommandant
Majoor Gert Barend*

Noot van de redactie

De teksten komen in beginsel uit de uitzendgebieden en worden zoveel mogelijk in originele vorm geplaatst, tenzij de redactie, bijvoorbeeld uit veiligheidsoverwegingen, anders besluit. De in de Uit&Thuis front opgenomen artikelen weerspiegelen niet per definitie de visie van de luchtmachtleiding. Aan de inhoud kunnen geen rechten worden ontleend. Overname van artikelen is slechts toegestaan met toestemming van de redactie en bronvermelding. Overigens worden artikelen en foto's van het thuisfront ook zeer op prijs gesteld. De foto's voor ATF ME gemaakt door: SM Remco; Sgt 1 Ron en Sgt 1 Martijn

Contactadressen:

SITCEN:

Het eerste aanspreekpunt voor de uitgezonden militair en zijn/haar relaties met problemen of vragen in de thuissituatie of in het buitenland is het Situatiecentrum Koninklijke Landmacht (SITCEN). Het SITCEN is 24 uur per dag bereikbaar vanuit Nederland, Duitsland of België: 00800-23262692 (niet gratis met GSM). Vanuit alle overige landen is het SITCEN bereikbaar op het volgende nummer: +31-30-2236000 (niet gratis).

OPCEN Klu (alleen voor ATF ME/FSE Mirage):

Het eerste aanspreekpunt voor de uitgezonden militair en zijn/haar relaties van ATF ME en FSE Mirage met problemen of vragen in de thuissituatie of in het buitenland is de desk van het Operatiecentrum Koninklijke Luchtmacht (OPCEN KLU).

OPCEN Klu is 24 uur per dag bereikbaar: +31 (0) 76 544 7777.

OPCEN/BPZ (Bureau Operationele Personeelszaken)

Voor overige zaken aangaande (individuele) uitzendingen waaronder missevoorbereiding, afwikkeling en thuisfront-zaken kunt u contact opnemen met de medewerkers van het Bureau Operationele Personeelszaken van het Operatiecentrum Commando Luchtmacht (CLSK/PLV C-LSK/DO/OPCEN/SOPS/BPZ; P68771@mindef.nl) of 076-5447720/076-5447750, Postbus 8762, 4820 BB, Breda.

Veldpostregeling

Vanuit Utrecht wordt éénmaal per week post verzonden naar de missiegebieden. De duur vanaf de Militaire Post Organisatie (MPO) naar de persoon in het missiegebied bedraagt maximaal twaalf werkdagen. Alle poststukken waarin zich goederen bevinden, moeten voorzien zijn van een volledig ingevulde douaneverklaring CN22 (te verkrijgen op elk postkantoor).

NAPO-nummers

Elk uitzendgebied en elk detachement heeft een eigen NAPO-nummer. Deze nummers zijn helaas af en toe aan veranderingen onderhevig door verhuizingen, naamsveranderingen, en dergelijke. Op de website van de MPO vindt u het meest actuele overzicht van alle NAPO nummers. Hiervoor gaat u naar www.defensie.nl/onderwerpen/thuisfront/inhoud/praktisch/post.

Adressering

Regel 1: Rang, Naam, Voorletters
Regel 2: Werknemers I.D.
(peoplesoft nummer)
Regel 3: Eenheid
Regel 4: NAPO nummer
Regel 5: 3509 VP Utrecht

Vragen en informatie

Voor vragen en informatie kunt u terecht bij de Militaire Post Organisatie op werkdagen tussen 07.30 uur en 16.00 uur.

Telefoon: 030-2877020

Fax: 030-2877028

E-mail: mpo@mindef.nl

Vluchttijden

Vluchttijden zijn te zien op Teletekst-pagina 765 (Nederland 1, 2 en 3). Hier krijgt u de meest recente tijden en wijzigingen te zien.

Sectie Communicatie CLSK

Postbus 8762, 4820 BB Breda

Telefoon: (076) 544 71 32

Facebook

Kijk ook eens op de facebookpagina van de Koninklijke Luchtmacht.

Op www.facebook.com/Luchtmacht posten wij regelmatig berichten met foto's en/of filmmateriaal.

U kunt ons ook volgen op Twitter via [@Kon_Luchtmacht](https://twitter.com/Kon_Luchtmacht).

Tips en ideeën om dit magazine te verbeteren kunt u e-mailen naar lucoinfo@mindef.nl

Namens de redactie van Uit&Thuisfront